

Arrest

nr. 260 155 van 3 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Anna VAN DER MAELEN
Guillemínlaan 35/b1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2021 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een inreisverbod, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 25 augustus 2021.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN DER MAELEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

- 1.1 Verzoeker verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en sinds 8 januari 2021 in België te verblijven.
- 1.2. Hij wordt op 9 januari 2021 onder aanhoudingsmandaat geplaatst vanwege deelname aan bendevoering en witwassen.
- 1.3. Op 20 augustus 2021 wordt het aanhoudingsmandaat ten aanzien van verzoeker opgeheven bij beschikking van de Raadkamer mits betaling van een borgsom. Verzoeker betaalt de borgsom op 25 augustus 2021.
- 1.4. Op 25 augustus 2021 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en terugleiding naar de grens betekend (bijlage 13 septies) en een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13 sexies). Dit zijn de bestreden beslissingen.
- 1.5. Verzoeker doet vanuit de gevangenis een verzoek om internationale bescherming op 30 augustus 2021.
- 1.6. Op 31 augustus 2021 wordt verzoeker vrijgelaten na instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken op dezelfde datum.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: S.

Voornaam: S.

[...]

Nationaliteit: Albanië

Gekend in de gevangenis onder de naam S.S. geboren op [...], nationaliteit Spanje

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald moet hij het grondgebied verlaten, wordt hij gerepatriëerd en wordt hem een inreisverbod opgelegd. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken en na opschorting van het inreisverbod, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 2°

O de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

Betrokkene verblijft minstens sedert 08.01.2021 in het Rijk. Betrokkene was niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie.

☐ 3° *wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.*

Betrokkene werd sinds 09.01.2021 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van deelname aan bendevoering en witwassen. Feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden. Bij

beschikking van de Raadkamer d.d. 20.08.2021 wordt het aanhoudingsbevel opgeheven mits betaling van een borgsom van 10.000 euro.

De feiten wijzen op een gevaarlijke geestesgesteldheid van betrokkene. Er bestaat recidivegevaar gelet op de resultaten van de bevraging bij Europol waaruit blijkt dat betrokkene veroordeeld werd voor feiten van drugshandel en verboden wapenbezit.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft in de vragenlijst hoorrecht ingevuld op 12.01.2021 verklaard een duurzame relatie in België te hebben. Hij zou twee kinderen hebben die in Roemenië en/of België verblijven. Het administratief dossier van betrokkene bevat evenwel geen enkel element over het voorgehouden gezinsleven om daaruit af te leiden dat er weldegelijk sprake zou zijn van een werkelijk gezinsleven op het Belgische grondgebied dat valt onder de bescherming van artikel 8 EVRM. Uit geen enkel stuk blijkt dat hij weldegelijk een partner heeft in België, noch blijkt dat hij kinderen heeft in België. Betrokkene heeft nooit een poging ondernomen om op basis van een legaal in België verblijvende partner en kinderen recht op verblijf te bekomen in België. Betrokkene werd nooit gemachtigd tot een verblijf in België, zowel betrokkene als zijn vermeende partner wisten of behoorden te weten dat een gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Een schending van artikel 8 EVRM is niet aannemelijk.

Betrokkene verklaart redenen te hebben om niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst. Betrokkene heeft geen verzoek tot internationale bescherming ingediend in België. Hij verklaart een hernia te hebben. Hij bewijst zijn verklaringen echter niet met medische attesten en, bij gebrek aan bewijs, kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen. Gezien deze elementen is het art 3 van het EVRM niet van toepassing.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 08.01.2021 in België.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren, integendeel hij wordt verdacht van het plegen van strafbare feiten.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene werd sinds 09.01.2021 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van deelname aan bendevoorming en witwassen. Feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden. Bij beschikking van de Raadkamer d.d. 20.08.2021 wordt het aanhoudingsbevel opgeheven mits betaling van een borgsom van 10.000 euro.

De feiten wijzen op een gevaarlijke geestesgesteldheid van betrokkene. Er bestaat recidivegevaar gelet op de resultaten van de bevraging bij Europol waaruit blijkt dat betrokkene veroordeeld werd voor feiten van drugshandel en verboden wapenbezit.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Betrokkene werd sinds 09.01.2021 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van deelname aan bendevoering en witwassen. Feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden. Bij beschikking van de Raadkamer d.d. 20.08.2021 wordt het aanhoudingsbevel opgeheven mits betaling van een borgsom van 10.000 euro.

De feiten wijzen op een gevaarlijke geestesgesteldheid van betrokkene. Er bestaat recidivegevaar gelet op de resultaten van de bevraging bij Europol waaruit blijkt dat betrokkene veroordeeld werd voor feiten van drugshandel en verboden wapenbezit.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 08.01.2021 in België.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

Betrokkene verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst wegens gezondheidsproblemen. Hij verklaart een hernia te hebben. Hij bewijst zijn verklaringen echter niet met medische attesten en, bij gebrek aan bewijs, kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen. Betrokkene heeft geen verzoek tot internationale bescherming ingediend in België. Gezien deze elementen is het art 3 van het EVRM niet van toepassing.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid (aanhoudingsmandaat) van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 08.01.2021 in België.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde de overname te vragen aan Spanje. Mocht de overname door Spanje niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."

"INREISVERBOD

Aan de Heer , die verklaart te heten:

Naam: S.

Voornaam: S.

[...]

Nationaliteit: Albanië

Gekend in de gevangenis onder de naam S.S. geboren op [...], nationaliteit Spanje

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 25.08.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald moet hij het grondgebied verlaten, wordt hij gerepatriëerd en wordt hem een inreisverbod opgelegd. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken en na opschorting van het inreisverbod, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- ☐ 2° ~~een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.~~

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werd sinds 09.01.2021 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van deelname aan bendevoering en witwassen. Feiten waarvoor hij veroordeeld kan worden. Bij beschikking van de Raadkamer d.d. 20.08.2021 wordt het aanhoudingsbevel opgeheven mits betaling van een borgsom van 10.000 euro.

De feiten wijzen op een gevaarlijke geestestgesteldheid van betrokkene. Er bestaat recidivegevaar gelet op de resultaten van de bevraging bij Europol waaruit blijkt dat betrokkene veroordeeld werd voor feiten van drugshandel en verboden wapenbezit.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft in de vragenlijst hoorrecht ingevuld op 12.01.2021 verklaard een duurzame relatie in België te hebben. Hij zou twee kinderen hebben die in Roemenië en/of België verblijven. Het administratief dossier van betrokkene bevat evenwel geen enkel element over het voorgehouden gezinsleven om daaruit af te leiden dat er weldegelijk sprake zou zijn van een werkelijk gezinsleven op het Belgische grondgebied dat valt onder de bescherming van artikel 8 EVRM. Uit geen enkel stuk blijkt dat hij weldegelijk een partner heeft in België, noch blijkt dat hij kinderen heeft in België. Betrokkene heeft nooit een poging ondernomen om op basis van een legaal in België verblijvende partner en kinderen recht op verblijf te bekomen in België. Betrokkene werd nooit gemachtigd tot een verblijf in België, zowel betrokkene als zijn vermeende partner wisten of behoorden te weten dat een gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Een schending van artikel 8 EVRM is niet aannemelijk.

Betrokkene verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst ten gevolge van gezondheidsproblemen. Hij verklaart een hernia te hebben. Hij bewijst zijn verklaringen echter niet met medische attesten en, bij gebrek aan bewijs, kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen. Betrokkene heeft geen verzoek tot internationale bescherming ingediend in België. Gezien deze elementen is het art 3 van het EVRM niet van toepassing. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

2. Over de ontvankelijkheid

In de mate waarin verzoeker huidige vordering ook richt tegen het inreisverbod, wijst de Raad er op dat tegen deze beslissing geen beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingesteld. Het Grondwettelijk Hof oordeelde in zijn arrest nr. 141/2018 van 18 oktober 2018 als volgt:

“B.9.3. De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, beschikt op grond van de in het geding zijnde bepalingen over de mogelijkheid om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen tegen de verwijderingsmaatregel. Indien die vordering wordt ingewilligd, kan de vreemdeling voorlopig niet van het grondgebied worden verwijderd en kan het inreisverbod voorlopig evenmin gelden (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 189 847 van 18 juli 2017). In die omstandigheden is dan ook niet aangetoond dat de uiterst dringende behandeling van de vordering tegen dat inreisverbod noodzakelijk is. Indien het door de vreemdeling ingestelde beroep wordt ingewilligd en de verwijderingsmaatregel wordt vernietigd, zal het inreisverbod definitief geen rechtsgrond meer hebben (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 200 476 van 28 februari 2018).

B.9.4. Indien daarentegen de vordering tegen de verwijderingsmaatregel wordt verworpen, blijft ook het inreisverbod zijn uitwerking behouden. In dat geval heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen vaststellen dat er geen redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de verwijderingsmaatregel de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is overeenkomstig artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 39/82, § 4, vierde lid).

B.9.5. De rechtzoekenden die wensen op te komen tegen het inreisverbod kunnen tegen die bestuurshandeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een annulatieberoep indienen en tevens de schorsing ervan vorderen via een gewone vordering tot schorsing, waarover binnen dertig dagen uitspraak moet worden gedaan. Voorts kunnen de betrokken vreemdelingen de Raad ook verzoeken om voorlopige maatregelen te nemen overeenkomstig artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980. De Raad kan hierbij alle nodige maatregelen bevelen om de belangen veilig te stellen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

B.10. Rekening houdend met het bovenstaande is het niet zonder redelijke verantwoording dat tegen het inreisverbod als dusdanig geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingesteld, aangezien een dergelijk verbod, indien het wordt opgelegd, steeds gepaard gaat met een beslissing tot verwijdering, waartegen een dergelijke vordering kan worden ingesteld wanneer de tenuitvoerlegging daarvan imminent is.”

Gelet op het voorgaande is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld tegen het inreisverbod dan ook onontvankelijk.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”*.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Opdat het uiterst dringend karakter van de vordering tot schorsing gerechtvaardigd is, moet de verzoekende partij aantonen dat er een imminent gevaar dreigt dat van die aard is dat de gewone schorsingsprocedure niet op een efficiënte wijze zou kunnen voorkomen dat het aangevoerde ernstige nadeel zich zou voordoen. Deze vereiste wordt vermoed in het geval van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, met name wanneer de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering. In dit geval wordt aangenomen dat de schorsing van de uitvoering van deze maatregel, volgens de gewone schorsingsprocedure, te laat zou komen en niet effectief zou zijn. *A contrario*, de afgifte op zich van een bevel om het grondgebied te verlaten aan een vreemdeling, die voor het overige niet het voorwerp uitmaakt van een dwangmaatregel die als doel heeft hem te verplichten het grondgebied te verlaten, maakt als dusdanig geen imminent gevaar uit dat een beroep op de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigt.

In casu blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming deed op 30 augustus 2021 en de volgende dag zonder meer werd vrijgesteld van de gevangenis van Mechelen op instructie van verwerende partij.

Ambtshalve wordt opgemerkt dat door het vrijstellen van verzoeker geen hoogdringendheid meer bestaat. Het loutere gegeven dat verzoeker op heden nog het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod, volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen. In het verzoekschrift verwijst verzoeker naar de nakende repatriëring waardoor de vordering tot schorsing niet binnen een redelijke termijn zal kunnen behandeld worden en dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter terechtzitting wordt verzoekende partij gevraagd de uiterst dringende noodzakelijkheid te verduidelijken. Zij herhaalt in wezen de elementen aangehaald in het verzoekschrift. De Raad kan slechts vaststellen dat de door verzoekende partij aangehaalde feiten geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker niet langer in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet wordt vastgehouden en dat om die reden geen hoogdringendheid meer bestaat nu de uitvoering van de verwijderingsmaatregel niet langer imminent is. Ten overvloede merkt de Raad op dat in de mate de vraag tot voorlopige maatregelen al ontvankelijk zou zijn, omwille van hogervermelde redenen er niet op moet worden ingegaan.

In dit verband wordt opgemerkt dat het verzoeker vrij staat, als de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen omdat het uiterst dringende karakter ontbreekt, zoals *in casu*, om een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen conform artikel 39/82, § 1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet. Indien de situatie dringend wordt omdat de verwijdering van verzoeker imminent wordt, kan hij overeenkomstig artikel 39/85, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bij voorlopige maatregelen de versnelde behandeling vragen van dat beroep. Verzoeker toont niet aan dat op dat ogenblik al zijn rechten niet gevrijwaard zouden zijn. Overeenkomstig artikel 39/85, § 3, van de vreemdelingenwet heeft een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen schorsende werking.

Deze vaststellingen volstaan om de vordering tot schorsing te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M.-C. VERTOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M.-C. VERTOMMEN

K. POLLET